

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 1, параграф 2, буква в), трето тире от Директива 2003/98, изменен с Директива 2013/37 (консолидиран текст), с оглед на подхода за минимална хармонизация, да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба може да създаде възможност за неограничен (безусловен) достъп до цялата информация, съдържаща се в договори относно авторски права и консултантски договори, дори когато те се определят като търговска тайна, и тази правна уредба да предвижда това само по отношение на субекти, намиращи се под доминиращото влияние на държавата, но не и за другите задължени субекти, и дали върху тълкуването оказва влияние и Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на правилата за оповестяването на информация и по-специално в смисъл, че достъпът до обществена информация съгласно Директива 2003/98 не може да бъде по-широк от предвиденото в единните правила за оповестяване на данни, предвидени в посочения регламент?
- 2) Трябва ли Регламент № 575/2013, разглеждан в светлината на правилата за оповестяване на информация във връзка с търговската дейност на банките, и по-точно член 446 и член 432, параграф 2 в Осма част от този регламент да се тълкуват в смисъл, че тези правила не допускат правна уредба на държава членка, налагаща на банка, която е или е била под доминиращото влияние на публичноправни субекти, да оповестява информация за сключени договори за извършване на консултантски услуги, адвокатски услуги, услуги на автори на интелектуални произведения и други интелектуални услуги и по-точно информацията, свързана с вида сключена сделка, договорния партньор (за юридическите лица: наименование или предмет на дейност, седалище, адрес на управление), стойността на договора, размера на отделните плащания, датата на сключване на договора, продължителността на търговското правоотношение и сходни данни, съдържащи се в приложенията към договорите — цялата тази информация, създадена през периода на обвързване с доминиращото влияние — без предвиждане на каквото и да е изключение от това задължение и без възможност за сравнително претегляне на обществения интерес да се получи достъп до данните и интереса на банката от запазване на търговската тайна, ако не става въпрос за случай, съдържащ трансграничен елемент?

Жалба, подадена на 27 април 2017 г. от Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA) и Armando Álvarez, S.A. срещу решението, постановено от Общия съд (трети разширен състав) на 17 февруари 2017 г. по дело T-40/15, ASPLA и Armando Álvarez/Европейски съюз

(Дело C-222/17 P)

(2017/C 213/29)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Plásticos Españoles, S.A. (ASPLA) и Armando Álvarez, S.A. (представители: S. Moya Izquierdo и M. Troncoso Ferrer, abogados)

Друга страна в производството: Европейски съюз

Искания на жалбоподателите

— Да се отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 17 февруари 2017 г. по дело T-40/15 и да се осъди Европейският съюз да плати на жалбоподателите сумата от 3 495 038,66 EUR обезщетение за нарушението на член 47, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, допуснато от Общия съд на Европейския съюз, както и съответните компенсаторни лихви и лихви за забава.

Основания и основни доводи

1. Липса на мотиви и явна грешка при прилагане на правото при изчисляването на подходящата продължителност между приключването на писмената фаза на производството и откриването на неговата устна фаза.
2. Грешка при прилагане на правото, свързана с преценката на лихвите върху глобата като вреди.
3. Грешка при прилагане на правото във връзка с прилагането на принципа за забраната за произнасяне *ultra petita*.

4. Нарушение на правото на защита на жалбоподателите във връзка с оценката на претърпените имуществени вреди.
5. Грешка при прилагане на правото, тъй като обжалваното съдебно решение съдържа явно противоречие относно периода, за който следва да се плати обезщетение.

Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 2 май 2017 г. — Érdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn/Udlændingestyrelsen (Danish Immigration Service)

(Дело C-230/17)

(2017/C 213/30)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Érdem Deha Altiner, Isabel Hanna Ravn

Ответник: Udlændingestyrelsen

Преюдициални въпроси

Недопустимо ли е съгласно член 21 от Договора за функционирането на Европейския съюз — във връзка и по аналогия с Директивата за свободното движение ⁽¹⁾ — държава членка да откаже да предостави производно право на пребиваване на гражданин на трета страна, член на семейството на гражданин на Съюза, който е гражданин на тази държава членка и се е завърнал в нея, след като е упражнил правото си на свободно движение, когато влизането на члена на семейството на територията на държавата членка или подаването на заявлението за право на пребиваване не е естествено продължение на завръщането на гражданина на Съюза?

⁽¹⁾ . Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 2004 г. стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Преюдициално запитване от Korkein hallinto-oikeus (Финландия), постъпило на 10 май 2017 г. — Е.

(Дело C-240/17)

(2017/C 213/31)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Е.

Ответник: Maahanmuuttovirasto

Преюдициални въпроси

- 1) Има ли задължението за провеждане на консултации между договарящите се държави, предвидено в член 25, параграф 2 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, правно действие, на което гражданинът на трета държава да може да се позове, когато договаряща държава наложи спрямо него забрана за влизане на цялата територия на Шенгенското пространство и приеме решение за връщане в държавата му по произход с мотива, че представлява опасност за обществения ред и обществената сигурност?